

muner forvalter skatteborgernes penge så godt som overhovedet muligt.

Derfor er kommuneaftalen en kombination af, at det sociale område bliver tilført flere midler, og at der samtidig tages initiativ til at opnå en øget effektivitet.

Regeringen arbejder derfor i samarbejde med kommuner og amter på at udvikle redskaber, så kommuner og amter får nogle værktøjer til at foretage prioriteringer og effektiviseringer.

Gennemgangen af budgetterne gælder for den kommunale sektor under et. Man kan ganske givet finde nogle enkelte kommuner eller amtskommuner, som har rettet op på flere års dårlig økonomi, dårlig ressourcestyring og dyre løsninger og har gennemført tilpasninger på det sociale område. Derfor vil der altid være en kommune eller et amt, som kan kritiseres for, at der er sket nedskæringer på et område, eller at prioriteringen mellem områderne er forkert osv., osv.

Hertil vil jeg for det første sige, at vi altså har kommunalt selvstyre, og det plejer de fleste partier herinde at være glade for og tilfredse med, og at det generelle billede er, at amter og kommuner har prioriteret det sociale område i tråd med regeringens politik. Men det er selvsagt ikke ensbetydende med, at alt er, som det skal være i fremtiden. Der vil også i fremtiden være tilfælde, hvor der er gode grunde til at skære ned på bestemte områder. Det kan f.eks. være, hvis et tilbud ikke bliver brugt eller ikke er tidsvarende, eller hvis der sker ændringer i befolkningssammensætningen.

Alt i alt er konklusionen på gennemgangen af de kommunale budgetter, at amter og kommuner har tilført det sociale område yderligere midler ved budget 2004 helt i tråd med regeringens politik, og at de fortsat prioriterer det sociale område højt. Det er der god grund til at rose amter og kommuner for.

Sammenholdt med de styringsmæssige redskaber, som regeringen i samarbejde med de kommunale parter er ved at udvikle, har regeringen på det sociale område bidraget med øget velfærd.

Ud over det, man umiddelbart kan aflæse af de kommunale budgetter, har regeringen også taget initiativer, der er med til at øge velfærden, og det vil vi blive ved med fremover.

En oplagt ting at nævne er regeringens fokus på frit valg; at borgeren kan vælge mellem flere forskellige tilbud og i nogle tilfælde også private udbydere er i sig selv velfærdsforbedrende. At

det så samtidig kan være med til at øge konkurrencen og dermed være med til at øge effektiviteten, er en yderligere fordel.

En anden ting, der kan nævnes, er regeringens forslag om at indføre læreplaner i daginstitutioner. Læreplanerne skal give børnene en mulighed for at tilegne sig nogle grundlæggende sociale kompetencer, så alle børn – også de udsatte – får et godt fundament for at kunne klare sig senere i livet.

Der er derfor, når det gælder velfærden, overensstemmelse mellem de løfter, som regeringen har givet, og den politik, regeringen har ført.

Formanden:

Jeg går ud fra, at det, socialministeren kaldte Villy Søvnald og kompagni, er det, vi i parlamentarisk sprogbrug kalder SF's folketingsgruppe.

Forhandling

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal takke både statsministeren og socialministeren for besvarelserne.

Statsministeren har jo helt ret i, at SF holder øje med velfærdsområdet. Specielt under den nuværende regering mener vi, at der er al mulig grund til at holde fantastisk godt øje med det, for det billede, regeringen har, vel efterhånden som de eneste måske sammen med Dansk Folkeparti, stemmer ikke overens med det billede, som er virkelighedens billede, og det skal jeg vende tilbage til.

Jeg synes, socialministeren kom med en helt central sætning i sin redegørelse, nemlig at borgernes oplevelse af, hvad der sker, er det centrale. O.k., så lad os tage udgangspunkt i det i den følgende debat.

Jeg står med den her gule mappe, der indeholder summen af de rapporter, der er kommet inden for den sidste måned om den nye fattigdom. Jeg er sikker på, at socialministeren kender dem. Jeg håber, at statsministeren kender dem. De er til dels udarbejdet af Rådet for Socialt Udsatte, som jo er regeringens eget organ.

Kl. 11.50

Hvad siger rapporten så? Den siger: 65.000 mennesker har fået forringet deres økonomi som direkte konsekvens af den her regerings beslutninger. Det er mennesker, der i forvejen havde en ringe økonomi, det står på side 14 og 15 i rapporten.